

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองโกวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาลพบุรี เขต 2

The Effects of Project Learning Activities Management towards Learning Achievement
and Attitude on Thai Language Learning of Grade 3 Students at Ban Nongko Wittaya
School under Lop Buri Primary Educational Service Area Office 2

สุเมธ พวงทอง¹, สุวรรณีย์ ยะหะกร² และ อภิรักษ์ อนะมาน³

Sumet Puangtong¹, Suwannee Yahakorn² and Apirak Anaman³

Received : 8 เม.ย. 2564

Revised : 8 ก.ค. 2564

Accepted : 9 ก.ค. 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
โครงงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 2) ศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนบ้านหนองโกวิทยา จังหวัดลพบุรี กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563
โรงเรียนบ้านหนองโกวิทยา จังหวัดลพบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 25 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนภาษาไทยและ 3) แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้
กิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) เจตคติต่อการเรียนภาษาไทย
หลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: กิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, เจตคติ

Abstract

The objectives of this research were: 1) to compare Thai language learning achievements of Grade 3
students before and after learning by using project learning activities; and 2) to study attitude towards

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช อีเมล: krusumetpuangtong@gmail.com

² รองศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช อีเมล: syahakorn@yahoo.com

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช อีเมล: Apirak.Ana@stou.ac.th

¹ Master Student, School of Educational Studies, Sukhothai Thammathirat Open University,

Email: krusumetpuangtong@gmail.com

² Associate Professor, Ph.D., School of Educational Studies, Sukhothai Thammathirat Open University,

Email: syahakorn@yahoo.com

³ Assistant Professor, Ph.D., School of Educational Studies, Sukhothai Thammathirat Open University,

Email: Apirak.Ana@stou.ac.th

Thai language learning of Grade 3 students in Ban Nongko Wittaya School, Lop Buri province . The samples consisted of 25 Grade 3 students in an intact classroom of Ban Nongko Wittaya School in Lop Buri province during the second semester of the 2020 academic year, obtained by Purposive sampling. The research instruments were 1) learning management plans of project learning activities; 2) a Thai language learning achievement test; and 3) attitude test towards Thai language learning. Statistics used for data analysis were mean, standard deviation, and t-test.

Research findings showed that: 1) the post-learning Thai language learning achievement of Grade 3 students, who learned from project learning activities, was significantly higher than their pre-learning counterpart achievement at the .05 level of statistical significance; and 2) the post-learning attitude towards Thai language learning of the Grade 3 students was at the highest level.

Keywords: Project learning activities, Learning achievement, Attitude

บทนำ

ทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยพัฒนาบุคคลในสังคม ให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์แบบซึ่งกระบวนการเรียนรู้ถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่า กระทรวงศึกษาธิการ (2560: 109) ได้อธิบายถึงเป้าหมายด้านผู้เรียนไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ยุทธศาสตร์ที่ 3 ว่า มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะและคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองไทย มีทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 แต่การที่ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้พัฒนาทักษะและคุณลักษณะของการเป็นพลเมืองไทยและการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้นั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องมีทักษะทางภาษาไทยที่ดี เพื่อจะนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารศาสตร์วิชาอื่น ๆ ได้ต่อไป นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560: 5) นอกจากมีการคาดหวังผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้อยู่ในระดับสูงแล้ว ยังต้องการพัฒนาเยาวชนของชาติในยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย มีทักษะการคิดแก้ปัญหา คิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยีสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดแนวทางเพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านความรู้และด้านการคิด ด้วยถือว่าเป็นทักษะที่จะนำไปสู่การสร้างความรู้และนำความรู้ ไปใช้ในชีวิตอย่างมีคุณภาพ โดยมีนโยบายส่งเสริมให้มีการนำทักษะการคิดลงสู่การปฏิบัติในห้องเรียนอย่างเป็นรูปธรรม และได้กำหนดเป็นสมรรถนะหลักสมรรถนะหนึ่งในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การคิดของผู้เรียนแต่ละคนจะเกิดขึ้นที่สมองที่ได้รับการกระตุ้นและจูงใจอย่างเหมาะสม ฉะนั้นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจึงต้องเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากกระบวนการคิดของผู้เรียนและต้องเป็นการคิดที่ครบถ้วนตามขั้นตอนของสมอง (เทพกัญญา พรหมขัติแก้ว, 2557: 4) ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนาการคิดของนักเรียน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของการจัดการศึกษา เพราะความคิดอย่างมีจุดมุ่งหมายจะช่วยให้ผู้เรียนมีการตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างมีคุณภาพ และเป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเฉพาะในยุคที่โลกกำลังเจริญก้าวหน้า และสภาพสังคมเศรษฐกิจที่ความสามารถในการคิดจะช่วยส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดขึ้นได้ด้วยการฝึกฝนภายในสถานการณ์ที่เหมาะสม โดยเริ่มจากความสามารถพื้นฐานในการคิดที่เรียกว่า “ทักษะการคิด” แล้วเพิ่มความซับซ้อนขึ้นโดยการฝึกทักษะกระบวนการคิดตามลำดับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งได้แก่ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดแก้ปัญหา และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศในการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม ส่วนการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเกี่ยวกับกิจกรรมโครงงาน สามารถแบ่งการจัดการจัดการเรียนรู้ได้เป็น 3 แนวทาง คือ 1) การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงงาน (Project activities) เป็นการจัด

การเรียนรู้โดยสอดแทรกการทำโครงการเข้าไปในกิจกรรมการเรียนรู้ หลังจากการเรียนรู้เนื้อหาสาระจากบทเรียนแล้ว เป็นการนำการทำโครงการเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนรู้ 2) การสอนการทำโครงการ (teaching for projects) มีจุดประสงค์หลักเพื่อสอนให้นักเรียนทำโครงการภาษาไทยได้ 3) การจัดการเรียนรู้แบบโครงการ (project approach) หรือการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน (project based learning) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความสนใจของนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม นักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระภาษาไทยจากการทำโครงการที่ริเริ่มโดยนักเรียนเอง โดยครูผู้สอนหรือผู้รู้เป็นผู้ให้คำปรึกษา (ปรีชา เนาว์เย็นผล, 2555: 10)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงการ ที่สอดแทรกการทำโครงการเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนรู้ เริ่มต้นด้วยการให้นักเรียนได้ทำโครงการที่มีองค์ประกอบน้อย ๆ สอดรับกับการทำแบบฝึกหัดปกติ แล้วค่อย ๆ เพิ่มงานและองค์ประกอบของการเขียนรายงานการจัดทำโครงการให้อยู่ในลักษณะค่อยเป็นค่อยไป จนกระทั่งเป็นโครงการที่สมบูรณ์ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระของบทเรียนและเชื่อมโยงความรู้ภาษาไทยผ่านกระบวนการทำโครงการ (ปรีชา เนาว์เย็นผล, 2555: 32) ทำให้นักเรียนเห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาไทย รวมทั้งทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงการของ ปัทยชา เพชรกล้า (2550) และโสภา นามไว (2552) เป็นต้น ซึ่งพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โครงการภาษาไทยสูงกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมโครงการภาษาไทยทุกเรื่อง

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (National Test : NT) วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองโกวิทยา ปีการศึกษา 2562 โดยรวมต่ำกว่าเกณฑ์ คือ 39.96 จากการวิเคราะห์พบว่าค่าเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ปัจจัยอย่างหนึ่งที่จะแก้ไขปัญหาผลการเรียนวิชาภาษาไทย คือ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ เทคนิคการสอนที่ผู้สอนใช้ในชั้นเรียนเพื่อกระตุ้นสมองให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ พัฒนาทักษะการคิดและทักษะด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน ขณะเดียวกันผู้สอนต้องสามารถเลือกใช้รูปแบบการสอนหรือกลวิธีการสอนมาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องเหมาะสมกับเนื้อหาและบริบทของเนื้อหาที่สอนนักเรียน รวมไปถึงการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ที่สูงสุดของนักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ บรรลุเป้าหมายของการศึกษา หรือการจัดการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้

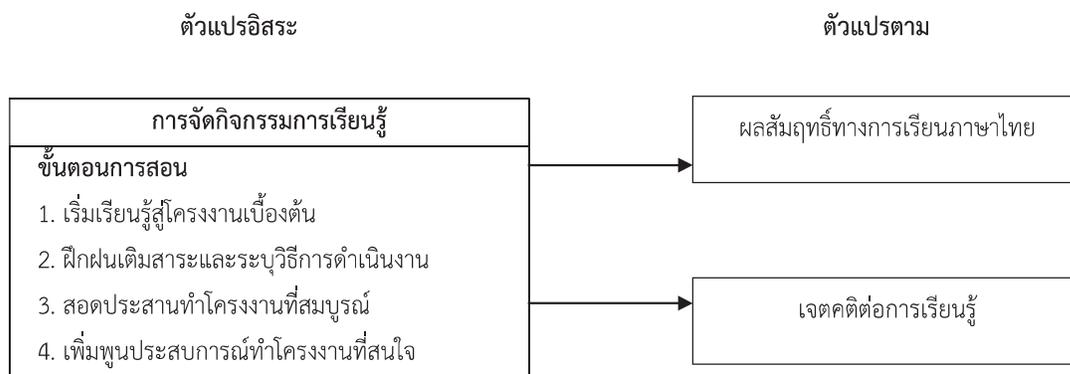
จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นเห็นว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงการ เป็นทางเลือกในการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงการ เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ในรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ข้างต้น มาตรฐานที่บ่งชี้ให้เห็นว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองโกวิทยามีปัญหาด้านการคิดวิเคราะห์ เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการนำเทคนิคการสอนในรูปแบบของกิจกรรมโครงการ มาประกอบกรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กรอบแนวคิดและสมมติฐาน

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงงานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ และเจตคติทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองโกวิทวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการสอนโดยใช้กิจกรรมโครงงาน ตามการสอน 4 ขั้น (ปรีชา เนาว์เย็นผล, 2554: 13-32) ซึ่งกิจกรรมโครงงานเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สืบเสาะแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตามความถนัด ความสนใจ และตามศักยภาพของนักเรียน ทั้งนี้ยังเป็นการขยายฐานความรู้ของผู้เรียนให้เพิ่มมากขึ้นจากสาระการเรียนรู้โดยตรงสู่การนำมาประยุกต์ใช้และพัฒนานตนเองอย่างไม่มีขอบเขต โดยผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังภาพประกอบ 1 ต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิด ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองโกวิทวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2

สมมติฐาน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงงานภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีรายละเอียดการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มทดลอง

1.1 ประชากรกลุ่มทดลอง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2/2563 โรงเรียนบ้านหนองโกวิทวิทยา จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 25 คน โดยจัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถด้านการเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 3 ชนิด คือ

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงงานภาษาไทย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังต่อไปนี้

2.1.1 ศึกษาสาระการเรียนรู้แกนกลางและมาตรฐานการเรียนรู้ เรื่องหลักการใช้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากคู่มือครูการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อกำหนดขอบเขตของเนื้อหา

2.1.2 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมโครงการภาษาไทย

2.1.3 กำหนดเนื้อหาตามตัวชี้วัดและผลการเรียนรู้ได้จำนวน 8 เรื่อง พร้อมกำหนดชั่วโมงที่ใช้สอน

2.1.4 ดำเนินการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง จำนวน 10 แผน รวม 20 ชั่วโมง

2.1.5 สร้างสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ 1) ใบกิจกรรม 2) ใบกิจกรรมโครงการ

2.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นพร้อมทั้งสื่อการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในแผนจัดการเรียนรู้ออกเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณา จากนั้นจึงได้นำให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสม และความสอดคล้องของจุดประสงค์กับเนื้อหาการเรียนรู้อีกครั้ง เพื่อนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553: 121) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คือ 4.29

2.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองโกวิทยา ปีการศึกษา 2/2563 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเหมาะสมของเวลา ลักษณะกิจกรรม และปริมาณเนื้อหาว่าเหมาะสมเพียงใดเพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

2.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องเรียบร้อยแล้วจัดพิมพ์เป็นเครื่องมือในการวิจัย

2.1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปดำเนินการสอนกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยต่อไป

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.2.1 ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบอิงเกณฑ์ ของบุญชม ศรีสะอาด (2553: 89-92)

2.2.2 สร้างแผนผังการสร้างข้อสอบ ซึ่งประกอบด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้และระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด

2.2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก เป็นข้อสอบคู่ขนาน ให้สอดคล้องกับแผนผังการออกข้อสอบโดยมีข้อสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ฉบับละ 30 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนน คือตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

2.2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความถูกต้องของเนื้อหาและความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้และระดับพฤติกรรมที่มุ่งวัด

2.2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แก้ไขตามข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเท่ากับ 1.00

2.2.6 นำแบบทดสอบทั้งแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 40 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและเคยเรียน เรื่องหลักการใช้ภาษาไทย มาแล้วเพื่อวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อหาความยากง่ายตั้งแต่ .30 ถึง .73 มีค่าอำนาจจำแนก .39 ถึง .82 ของแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ความยากง่ายตั้งแต่ .53 ถึง .73 มีค่าอำนาจจำแนก .33 ถึง .72

2.2.7 หาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรของ Kuder-Richardson ที่ 20 ได้ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนที่ 0.94 และหลังเรียนที่ 0.93

2.2.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงแล้วนั้นให้เป็นแบบทดสอบฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.3 แบบวัดเจตคติทางการเรียนภาษาไทย โดยวัดจากการตอบแบบสอบถามของนักเรียน หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงการ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาและดำเนินการสร้างดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาไทย

2.3.2 สร้างแบบวัดเจตคติทางการเรียน โดยใช้มาตราประมาณค่า (Rating scale) ของลิเคอร์ท ประกอบด้วยข้อความที่เป็นประโยคต่าง ๆ ครอบคลุมเรื่องที่ต้องการศึกษา เป็นข้อความที่กระตุ้นให้ผู้ตอบแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นในทางบวก เมื่อเห็นด้วย ในทางลบเมื่อไม่เห็นด้วย และบอกปริมาณความมากน้อยได้ อีกทั้งข้อความดังกล่าวสามารถกำหนดเป็นคะแนนได้

2.3.3 แบบวัดเจตคติทางการเรียนที่สร้างขึ้น จะเน้นการวัดเจตคติเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาไทย

2.3.4 นำแบบวัดเจตคติทางการเรียนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมในเนื้อหา ความถูกต้องและภาษาที่ใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

2.3.5 นำแบบวัดเจตคติทางการเรียน ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 จำนวน 40 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและเคยเรียนวิชาภาษาไทย นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบวัดเจตคติทางการเรียน โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเที่ยงของแบบวัดเจตคติทางการเรียนวิชาภาษาไทย เท่ากับ 0.78

2.3.6 นำแบบวัดเจตคติที่ผ่านการวิเคราะห์ความเที่ยงและจัดทำเสร็จสมบูรณ์แล้วไปใช้ในการวิจัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาไทย เรื่องหลักการใช้ภาษาไทยผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน

3.2 เมื่อเสร็จสิ้นการสอนกลุ่มตัวอย่างครบทั้ง 20 ชั่วโมงแล้ว ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลัง

3.3 ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติ

3.4 ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบวัดเจตคติทางการเรียนภาษาไทย แล้วนำมาวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อหาค่าทางสถิติ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการสอนแบบกิจกรรมโครงการ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่

4.2 วัดเจตคติทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงงาน โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมโครงงานภาษาไทยหลังเรียนสูง ดังปรากฏในตาราง 1

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองโกวิทยา อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงงานภาษาไทยเรื่องหลักการใช้ภาษาไทย

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนเรียน	25	30	11.12	3.43	11.73
หลังเรียน	25	30	23.44	2.55	

*P < .05

จากตาราง 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องหลักการใช้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองโกวิทยา อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงงานภาษาไทย สูงกว่าก่อนเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยายสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างนักเรียน 25 คน มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและค่าเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 11.12 และ 23.44 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.43 และ 2.55 คะแนน ตามลำดับ นั่นคือการวัดหลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียน 12.32 คะแนน โดยที่ค่าเฉลี่ยหลังเรียนมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนเรียนหรือเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน 52.55 % แสดงว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงงานภาษาไทย เรื่องหลักการใช้ภาษาไทย ได้ผลดี ผลการวิเคราะห์พบว่าคะแนนผลการวัดทั้งสองครั้งสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เจตคติทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมโครงงานภาษาไทยหลังเรียน ดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 ผลการศึกษาเจตคติทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังการจัดกิจกรรมโครงการภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองโกวิทยา อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1. ในวันที่มีการเรียนภาษาไทยฉันจะรีบเข้าห้องเรียนโดยเร็ว	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ฉันเลือกจะฝึกอ่านหนังสือในห้องสมุดแทนการไปวิ่งเล่นไล่จับกับเพื่อน ๆ	4.88	0.33	มากที่สุด
3. ฉันไม่อยากไปโรงเรียนในวันที่มีการเรียนภาษาไทย	2.00	0.00	น้อย
4. รายการสารคดีเกี่ยวกับภาษาไทยน่าเบื่อผู้รายการการ์ตูนไม่ได้	2.40	0.50	น้อย
5. ในขณะที่เรียนภาษาไทยฉันจะบอกให้เพื่อนในกลุ่มปฏิบัติกิจกรรมตามคำแนะนำของครูทุกชิ้นตอน	5.00	0.00	มากที่สุด
6. การชมรายการนิทานสร้างปัญญาทางโทรทัศน์มีประโยชน์กว่าการดูการ์ตูนทั่วไป	4.96	0.20	มากที่สุด
7. ถ้าฉันได้รับรางวัลบัตรโดยสารไปเข้าร่วมกิจกรรมหนังสือนานาชาติฉันจะไม่ไป จะขอเปลี่ยนเป็นเงินแทน	2.84	0.55	ปานกลาง
8. ฉันคิดว่าความรู้ทางภาษาไทยช่วยแก้ปัญหาชีวิตไม่ได้	2.44	0.58	น้อย
9. การอ่านหนังสือต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับภาษาไทยมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์	4.80	0.41	มากที่สุด
10. เมื่อได้ฟังข่าวเกี่ยวกับภาษาไทย ฉันจะนำไปเล่าต่อให้เพื่อน ๆ ฟัง	4.88	0.33	มากที่สุด
11. การเรียนวิชาภาษาไทยเป็นการเรียนที่ไม่มีประโยชน์ ควรเอาเวลาวางไปวิ่งเล่นกับเพื่อน ๆ ดีกว่า	2.52	0.59	ปานกลาง
12. การอ่านหนังสือภาษาไทยทำให้เสียเวลา สู้ไปเล่นเกมไม่ได้	2.60	0.50	ปานกลาง
13. ฉันเลือกดูละครพื้นบ้านไทยแม้จะตรงกับรายการการ์ตูน	4.56	0.71	มากที่สุด
14. ฉันจะเก็บเงินไว้ซื้อหนังสือมาอ่าน แม้จะต้องอดกินขนม	4.76	0.44	มากที่สุด
15. ฉันรู้สึกเฉย ๆ เมื่อได้รับข่าวเกี่ยวกับคนไทยได้รับรางวัลเกี่ยวกับการอ่านหนังสือภาษาไทย	2.52	0.51	ปานกลาง
16. นักเรียนที่ชนะการแข่งขันศิลปหัตถกรรม ไม่น่าภาคภูมิใจเท่ากับชนะการแข่งขันอื่น ๆ	2.60	0.91	ปานกลาง
17. ฉันดีใจมากที่โรงเรียนได้รับรางวัลในการแข่งขันเขียนเรื่องจากภาพจากงานศิลปหัตถกรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
18. ฉันต้องการเป็นสมาชิกคนหนึ่งของชุมนุมภาษาไทยของโรงเรียน	4.96	0.20	มากที่สุด
19. ฉันจะหลีกเลี่ยงการเข้าร่วมกิจกรรมภาษาไทยทุกครั้งที่โรงเรียนจัด	1.92	0.70	น้อย
20. สมาชิกชุมนุมภาษาไทยมีมากแล้วฉันเลือกชุมนุมอื่นดีกว่า	2.76	0.44	ปานกลาง
โดยรวม	3.67	0.08	มาก

จากตาราง 2 พบว่า การศึกษาเจตคติทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังการจัดกิจกรรมโครงการภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองโกวิทยา อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จากการประเมินพบว่าเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย จากการทำกิจกรรมโครงการที่มีองค์ประกอบสมบูรณ์ของนักเรียนกลุ่มทดลอง อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 10 รายการ คิดเป็นร้อยละ 50.00 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 6 รายการ คิดเป็นร้อยละ 30.00 และอยู่ในระดับน้อย จำนวน 4 รายการ คิดเป็นร้อยละ 20.00 ค่าเฉลี่ยรวมของการศึกษาเจตคติทางการเรียนวิชาภาษาไทย หลังการจัดกิจกรรมโครงการภาษาไทยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.67$) แสดงว่าเจตคติโดยรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้กิจกรรมโครงการภาษาไทยอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

การอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์และสรุปผลการอภิปราย ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมโครงการเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงการภาษาไทย หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงการ นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ คิดเป็นร้อยละ 11.12 และคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 23.44 แสดงว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้ด้วยเหตุผลว่าผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 จึงได้จัดทำแผนการเรียนรู้และเมื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เสร็จแล้วได้นำให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ ดังนั้นจึงทำให้แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นเป็นการเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรมตามแนวทางการเรียนรู้ตามสภาพจริงจากการปฏิบัติกิจกรรมโครงการ ตรงกับแนวคิดของ Ling and Greg (2010: 961) อธิบายไว้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนที่จะกระตุ้นให้มีการเรียนรู้ด้วยตนเอง แต่อย่างไรก็ตามเป็นเรื่องยากที่จะมีการจัดการเรียนแบบโครงการสำหรับครู นอกจากนี้ยังมี Chun, Gwo and Iwen (2012: 3) กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบโครงการโดยการเล่านิทานดิจิทัล แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมโครงการโดยการเล่านิทานดิจิทัล ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจและแรงกระตุ้นที่จะเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น และทางด้านของโสภา นามไฉ (2552: 129) ผลการสอนแบบโครงการที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียนกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านน้ำทรัพย์ จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และนิภาพร โพธิราช (2562: 102) กล่าวถึงการแก้ปัญหาการพัฒนาการอ่านและการเขียนว่า การอ่านและการเขียนควรมีกิจกรรมที่สอดคล้องและเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละช่วงวัย เพื่อแก้ปัญหาการอ่านออกเขียนได้ของผู้เรียน ผสมผสานกับการคิดวิเคราะห์ในเนื้อหาที่เรียนอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังมี Tatiana, Tatiana and Irina (2015: 1489) อธิบายเพิ่มเติมไว้ว่า ประสพการณ์ที่นักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโครงการทำให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในการรับมือกับการใช้ชีวิตได้ดี ทำให้นักเรียนเป็นผู้มีทักษะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมได้ สามารถพิชิตต่ออุปสรรคการสื่อสารและเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ และเป็นคนที่มีความอดทนสูงและพร้อมที่จะทำงานและดำรงชีวิตอยู่ท่ามกลางสังคมพหุวัฒนธรรมได้ ดังนั้นงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงการมีหลากหลายชิ้นงาน ที่มีข้อค้นพบว่าการจัดกิจกรรมโครงการภาษาไทยทำให้นักเรียนมีความเจริญก้าวหน้าด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปราณี อยู่ชมบุญ และมณฑา จำปาเหลือง (2557), ประสงค์ บุญหล้า (2552) และโสภา นามไฉ (2552) ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมโครงการสูงกว่าก่อนเรียน

2. เจตคติทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองโกวิทยา ที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงงานภาษาไทย พบว่านักเรียนมีเจตคติทางการเรียนหลังเรียนอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.67

ทั้งนี้ก็เป็นเพราะว่า นักเรียนได้รับความรู้และความเข้าใจถึงการสอนโดยใช้กิจกรรมโครงงานภาษาไทย โดยพิจารณาจากคะแนนของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ภายหลังจากที่ได้รับการสอนโดยกิจกรรมโครงงาน ซึ่งสอดคล้องกับสงวน สุทธิเลิศอรุณ (2549: 49-68) ที่กล่าวไว้ว่า เจตคติเกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ มิได้เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด เมื่อเด็กเกิดการเรียนรู้ย่อมมีความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้นั้น นั่นคือเด็กได้เกิดเจตคติขึ้นแล้วนั่นเอง รวมถึงยังสอดคล้องกับ Wurdinger and Qureshi (2014: 279) ได้อธิบายไว้ว่า ซึ่งเดิมการที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือไม่มีความรู้ หรือไม่ชอบการสอนแบบโครงงาน แต่หลังจากการที่นักเรียนได้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง จึงทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจและมีเจตคติใหม่เกี่ยวกับวิชาที่เรียนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งการให้ความรู้เป็นส่วนหนึ่งของเจตคติที่คนเรามีเจตคติเดิมไม่ถูกต้อง ส่วนหนึ่งก็มีการรับรู้หรือความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้นการที่เปลี่ยนแปลงเจตคติใหม่จึงทำได้โดยรับรู้ เรียนรู้ หรือมีความเข้าใจใหม่ที่ถูกต้อง ลักษณะเช่นนี้ถือเป็นประสบการณ์ตรงที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการสอนแบบกิจกรรมโครงงาน และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Jolanta (2015: 788) ที่กล่าวถึงเจตคติทางการเรียนไว้ว่า สามารถพัฒนานักเรียนถึงสมรรถภาพด้านต่าง ๆ สร้างเงื่อนไขในการตระหนักถึงตนเอง และมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องได้สิ่งเหล่านี้ทำให้นักเรียน มีเจตคติที่ดีต่อการสอนโดยใช้กิจกรรมโครงงานภาษาไทยสูงขึ้น เพราะเมื่อนักเรียนมีเจตคติที่ดีแล้ว นักเรียนสามารถที่จะทำงานหรือโครงการให้ประสบผลสำเร็จได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การจัดกิจกรรมโดยใช้โครงงานภาษาไทย เรื่องหลักการใช้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นการจัดกิจกรรมที่ผู้วิจัยต้องการให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันและเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ในวิชาอื่น ๆ เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นประโยชน์และคุณค่าของวิชาภาษาไทย ซึ่งครูผู้สอนอาจใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในเรื่องอื่น ๆ ได้โดยกำหนดสถานการณ์ที่นักเรียนสามารถประยุกต์ความรู้และนำไปใช้ได้ ซึ่งที่ควรระมัดระวังในการนำการวิจัยนี้ไปใช้ คือ นักเรียนควรจะมีความรู้ในรายวิชาภาษาไทยเป็นพื้นฐานอยู่บ้าง หรือไม่เช่นนั้นครูผู้สอนก็อาจต้องสอนเสริมเพิ่มเติมความรู้ให้กับนักเรียน

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบางกิจกรรมที่เวลาเรียนในช่วงโมงเรียนไม่เพียงพอ นั้น ครูผู้สอนควรมอบหมายงานให้นักเรียนทำกิจกรรมนอกเวลาเรียน โดยครูคอยให้คำแนะนำและดูแลขณะทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิดคอยซักถามความคืบหน้า ตามแนวคิดของตนเองเพื่อไม่ให้นักเรียนคิดนอกกรอบของคำสั่งในกิจกรรม จะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในความคิดของตนเอง และกระตุ้นความคิดของนักเรียนมากขึ้น และยังเป็น การช่วยแก้ปัญหาให้กับนักเรียนในทันที เมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจ เมื่อนักเรียนมีเวลาและมีครูคอยให้คำแนะนำเพิ่มเติม จะส่งผลให้นักเรียนได้โครงงานที่สมบูรณ์แบบ และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการจัดกิจกรรมโครงงานภาษาไทยในเรื่องอื่น ๆ และระดับชั้นอื่น ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงงานภาษาไทย เช่น การเชื่อมโยงภาษาไทยกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว หรือความสามารถในการบูรณาการโครงงานภาษาไทย กับสาระการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- เทพกัญญา พรหมชาติแก้ว. (2557). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ*. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- นิภาพร โพธิราช. (2562). การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*, 13(3), 196–203.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปพิชชา เพชรกล้า. (2550). *ผลการใช้กิจกรรมโครงการที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปัญญาทรัพย์ กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปรีชา เนาวิ์เย็นผล. (2555). *โครงการคณิตศาสตร์ในประมวลสาระชุดวิชาการจัดประสบการณ์เรียนรู้คณิตศาสตร์*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประสงค์ บุญกล้า. (2552). *กิจกรรมโครงการคณิตศาสตร์เรื่องความสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 5 พลโยธินรามินทร์ภักดี จังหวัดราชบุรี*. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปราณี อยู่ชมบุญ และมณฑา จำปาเหลือง. (2557). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้แบบโครงการกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. นครปฐม: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2549). *จิตวิทยาการเรียนการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- โสภาน นามไว. (2552). *ผลการสอนแบบโครงการที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียนกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านน้ำทรัพย์ จังหวัดเพชรบุรี*. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- Chun, M. H., Gwo, J. H. and Iwen, H. (2012). A Project-based Digital Storytelling Approach for Improving Students' Learning Motivation, Problem-Solving Competence and Learning Achievement. *Educational Technology and Society*, 15(4), 368-379.
- Jolanta, L. and Asta, R. (2015). Project-Based Learning at University: Teaching Experiences of Lecturers. *Social and Behavioral Science*, 197(1), 788–792.
- Ling, C. C. and Greg, C. L. (2010). A Team-Teaching Model for Practicing Project-Based Learning in High School: Collaboration Between Computer and Subject Teachers. *Computers and Education*, 55(1), 961–969.
- Tatiana, V., Tatiana, K. and Irina, K. (2015). Learning to Live in a Global World: Project- Based Learning in Multicultural Student Groups as a Pedagogy of Tolerance Strategy. *Social and Behavioral Sciences*, 191(1), 1489–1495.
- Wurdinger, S. and Qureshi, M. (2014). Enhancing College Students' Life Skills through Project Based Learning. *Innovation High Education*, 40(1), 279–286.